

# РЕШЕНИЕ

№ 3094

гр. София, 28.02.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М.С.Д.

при участието на секретаря С.Е.Д.

като разгледа докладваното от М.С.Д. Гражданско дело № 20221110114777 по описа за 2022 година

Предявени са от ищеца **М. Д. Д.** искове с правно основание **чл. 394 КЗ във вр. чл. 459 КЗ вр. чл. 441 КЗ вр. чл. 438 КЗ и чл. 86 ЗЗД** за осъждане на ответника „.....“ АД да заплати сумата от **10850 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за **трайно намалена работоспособност** по сключена групова застраховка „Злополука“, обективирана в Договор за обществена поръчка № ВСС-...../06.11.2017 г., вследствие на настъпило застрахователно събитие, констатирано на 15.07.2020 г. и издадено експертно решение на ТЕЛК № ..... от 034/18.02.2021 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба в съда 21.03.2022 г. до окончателното изплащане и сумата от **859,03 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата, начислена за периода от 09.06.2021 г. до 20.03.2022 г.

Прието е за съвместно разглеждане направеното при условията на евентуалност от ответника „.....“ АД **възражение за прихващане** с насрещни вземания срещу ищеца **М. Д. Д.** за сумата в размер на **1744,40 лева** – заплатени обезщетения за временна загуба на трудоспособността, болничен престой и медицински разходи по същата застраховка.

Ищецът **М. Д. Д.** твърди, че 22.07.2010 г. между него и Софийски градски съд бил сключен трудов договор, по силата на който изпълнявал длъжността „съдебен деловодител“. Поддържа, че въз основа на проведена процедура по ЗОП Висшият съдебен съвет е сключил договор за обществена поръчка № ВСС-...../06.11.2017 г. с ответното дружество, по силата на който бил застрахован животът и трудоспособността на 14457 действащи и предстоящи за назначаване съдии, прокурори и следователи, младши съдии и младши прокурори, кандидати за младши съдии и младши прокурори,

съдебни помощници и прокурорски помощници, държавни съдебни изпълнители, съдии по вписванията, членове на ВСС, инспектори в Инспектората към ВСС, служители на НИП и съдебни служители. Посочва се, че договорът бил сключен със срок на действие от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. Твърди, че в срока на застрахователното покритие – на 15.07.2020 г., постъпил в болница за томографско изследване поради оплаквания от хематурия и болки в областта на десния бъбрек, в резултат на което било установено наличието на тумор на десния бъбрек и ретроперитонеални лимфни възли /данни за извънорганен тумор/. Посочва, че на 20.07.2020 г. постъпил за оперативно лечение в УМБАЛ „Царица Йоанна-ИСУЛ“ ЕАД, като на 21.07.2020 г. претърпял оперативна интервенция, при която били отстранени наличните туморни образувания и увеличен лимфен възел. Сочи, че на 25.07.2020 г. бил изписан за домашно-амбулаторно лечение, като му е било назначено антибиотично лечение. Поддържа се, че за периода от 20.07.2020 г. до 15.01.2021 г. били издадени множество болнични листове за временна неработоспособност. Твърди, че на 18.02.2021 г. бил освидетелстван с Експертно решение № ..... от 034/18.02.2021 г. на ТЕЛК, според което здравето на ищеца е трайно увредено и е отчетена 95 % трайно намалена работоспособност без чужда помощ за срок от две години. Във връзка горепосоченото ищецът предявил застрахователна претенция пред ответното дружество за изплащане на обезщетение за изпадане в трайно намалена работоспособност. Ответникът отказал заплащането на цялата сума с мотивите, че датата на инвалидизацията, посочена в експертното решение на ТЕЛК, не попадала в срока на застрахователно покритие, като му изплатил сумата от 550 лв., представляваща застрахователно обезщетение за периода на болнично лечение от 22.11.2020 г. до 15.01.2021 г. Поддържа неоснователност на постановения от застрахователя отказ за изплащане на остатъка от застрахователното обезщетение, тъй като от значение бил моментът на откриване на заболяването и следваща се от него трайно намалена работоспособност, а не момента на издаване на експертно решение на ТЕЛК. Поддържа, че трудовата неработоспособност била настъпила в срока на покритие на сключения договор за обществена поръчка и същата представлявала застрахователен риск. Моли за изплащането на остатъка от застрахователното обезщетение. Претендира присъждане на сторените разноски.

Ответникът „.....“ АД подава отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове по основание и размер. Посочва, че във връзка временната неработоспособност на ищеца е заплатено обезщетение в размер на 550 лева – за 55 дни временна неработоспособност за периода от 22.11.2020 г. до 15.01.2021 г., както и сумата от 1194,40 лева – за 124 дни ВНР по 4 броя болнични листове и плащане на 4 дни престой в болница. Поддържа, че отказът е бил основателен, тъй като датата на инвалидизацията съгласно постановеното експертно решение на ТЕЛК е извън срока на застрахователното покритие, тоест проявлението на този риск е настъпило след края на срока на действие на договора. Счита, че диагностицирането на заболяването за първи път, довело до трайна загуба на

работоспособността, и началото на трайната загуба на работоспособност следва да са в периода на застрахователното покритие по договора. В условията на евентуалност прави възражение за прихващане от сумата за трайна неработоспособност с изплатеното обезщетение по временната неработоспособност в размер на 1744,40 лева (550 лева + 1194,40 лева). Моли за отхвърляне на исквете. Претендира присъждане на разноски.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите на страните по реда на чл. 235 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Основателността на предявения иск по чл. 394 КЗ се обуславя от установяване на правопораждащ фактически състав, който включва следните елементи: 1/ наличие на валиден и действащ към датата на процесния осъществен застрахователен риск договор за групова застраховка „Злополука“, сключен между застрахователя и ответника в качеството му на застрахован; 2/ валидно трудово правоотношение на ищеца със Софийски градски съд към момента на осъществяване на застрахователния риск, което го поставя в определяемия кръг от застраховани лица по силата на същия договор; 3/ настъпило застрахователно събитие по време на действие на договора.

Страните не спорят, а и от събрания по делото доказателствен материал се установява, че по силата на сключен трудов договор от 22.07.2010 г. ищецът М. Д. Д. изпълнява длъжността „съдебен деловодител“ в СГС, както и че е сключен Договор за обществена поръчка № ВСС-...../06.11.2017 г. между ВСС и ответното дружество, по силата на който е бил застрахован животът и трудоспособността на всички съдебни служители, в това число и на ищеца през периода 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г.; че е изплатено от страна на ответника застрахователно обезщетение в полза на ищеца в размер на 550 лева за временна неработоспособност за болнично лечение от 22.11.2020 г. до 15.01.2021 г., че е издадено на ищеца Експертно решение на ТЕЛК № ..... от 034/ 18.02.2021 г., с което ищецът е бил трудоустроен при отчетена 95% трайно намалена работоспособност без чужда помощ за срок от две години. В проведеното пред настоящия състав публично съдебно заседание на 31.01.2023 г. ищцовата страна признава за получени и твърдените от ответника 1194,40 лева – застрахователно обезщетение за временно намалена работоспособност по 4 броя болнични листове и 4 дни престой в болница.

Спорен по делото е моментът на настъпване на трайно намалената работоспособност и дали същия е в периода на действие на договора за застраховка от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г.

Съгласно постановено по реда на чл. 290 ГПК Решение № 42/20.02.2012г. по гр.д.№ 267/11г. на ВКС, IV гр.о., експертното решение на ТЕЛК има двойствен характер – от една страна то представлява индивидуален административен акт относно наличието на трайно загубена работоспособност и нейния процент, а от друга е официален удостоверителен документ за установеното в него факти. Следователно в качество си на удостоверителен документ, експертното решение на ТЕЛК не създава

правопораждащия юридически факт на инвалидизация, а само констатира неговото наличие, съществуване. Експертното решение на ТЕЛК следва да се тълкува и разбира в неговата цялост.

Действително, в настоящия случай за дата на инвалидизация в процесното Експертно решение е посочена 18.02.2021 г., съвпадаща с деня на постановяване на същото, но в Допълнителен лист № 1 към него ясно, че става, че констатацията е базирана на документация, съгласно която ищецът е диагностициран със същата повторена в решението диагноза още през м. 07.2020 г. От изложеното настоящият състав достига до извода, че застрахователният риск „трайно намалена работоспособност“ се е осъществил към момента на действие на застрахователния договор и в срока на застрахователно покритие – през м.07.2020 г. Поради изложеното на ищеца се дължи застрахователно обезщетение в размер на 12000,00 лева съгласно чл. 2.2.2 и чл. 4.2 от Договора и предявеният иск се явява основателен.

Ищецът при завеждане на претенцията е взел предвид част от изплатените от ответника суми за обезщетение за временно намалена работоспособност, а именно сумата от 1150,00 лева като е предявил иск за сумата от 10850,00 лева. Не се спори, че цялата действително заплатена от ответника сума за обезщетение за временно намалена работоспособност е в размер на 1744,40 лева (550 лева + 1194,40 лева), която сума съгласно разпоредбите на чл. 7.1 от Договора се удържа от полагащото се обезщетение за трайно намалена работоспособност, но в полза на застрахователя не възниква насрещно вземане срещу застрахования за връщане на същата. Поради изложеното приетото за разглеждане възражение на ответника за прихващане с насрещно вземане срещу ищеца за изплатените суми за обезщетение за временно намалена работоспособност е изцяло неоснователно. В патримониума на застрахователя не възниква твърдяното насрещно вземане срещу ищеца, а изплатените суми следва да се съобразят като извършено извънсъдебно погасяване.

Предвид всичко изложено, предявеният от ищеца иск е основателен до сумата от 10255,60 лева като за горницата над посочената сума до пълния предявен размер от 10850,00 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен – погасен чрез плащане от страна на застрахователя преди завеждане на делото. Възражението на ответника за прихващане следва да се отхвърли като неоснователно – заплатените суми са взети предвид от ищеца при завеждане на исковата претенция и от съда при постановяване на настоящото решение, но в полза на застрахователя не възниква насрещно вземане за връщане на същите.

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД:

Съгласно чл. 448, ал. 3 КЗ застрахователят извършва плащането в срок 15 работни дни от датата, на която са представени поисканите доказателства за установяване на застрахователното събитие и на размера на плащането. Следователно искът за заплащане на мораторна лихва по чл. 86 ЗЗД върху уважения размер на главницата се явява основателен за периода от 09.06.2021 г. до 20.03.2022 г. за сумата от 811,90 лева, определена от съда на основание

чл. 162 ГПК с помощта на онлайн калкулатор. За горницата над посочената сума до пълния предявен размер от 859,03 лева искът се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на спора, право на разноски възниква и за двете страни. Предвид изрично направеното искане в тази насока, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените деловодни разноски съгласно представения списък по чл. 80 ГПК за държавна такса в размер на 484,00 лева и 1460 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение. Ответникът своевременно е противопоставил възражение за прекомерност на претендираното от ищеца възнаграждение за процесуално представителство, което съдът намира за неоснователно. Заплатената сума е съобразена с разпоредбите на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, извършените процесуални действия и фактическата и правна сложност на делото. Съобразно уважената част от исковете, следва да се присъди сумата от 1837,49 лева.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК и предвид своевременно направеното искане в тази насока, в полза на ответника следва да бъде присъдена сумата от 100,00 лева – юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия. Съобразно отхвърлената част от исковете, следва да се присъди сумата от 5,48 лева.

Мотивиран от гореизложеното, настоящият състав на Софийски районен съд

## **РЕШИ:**

**ОСЪЖДА „.....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление /населено място/ ДА ЗАПЛАТИ НА М. Д. Д., ЕГН \*\*\*\*\* с адрес с. Ж., ул. „А.Т.“ № 5 на основание чл. 394 КЗ във вр. чл. 459 КЗ вр. чл. 441 КЗ вр. чл. 438 КЗ и чл. 86 ЗЗД сумата от 10255,60 лева,** представляваща застрахователно обезщетение за „трайна неработоспособност“ по договор групова застраховка „Злополука“, обективизирана в Договор за обществена поръчка № ВСС-...../06.11.2017 г., вследствие на настъпило застрахователно събитие, констатирано на 15.07.2020 г. и издадено експертно решение на ТЕЛК № ..... от 034/18.02.2021 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 21.03.2022 г. до заплащане на вземането, сумата **811,90 лева** – мораторна лихва за забава за периода 09.06.2021 г. – 20.03.2022 г. и на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **1837,49 лева** – разноски по делото в производството пред СРС като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за застрахователно обезщетение за горницата над посочената сума до пълния предявен размер от 10850,00 лева, иска по чл. 86 ЗЗД за мораторна лихва за забава за горницата над уважения размер до пълния предявен размер от 859,03 лева като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

**ОТХВЪРЛЯ** направеното от ответника „.....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление /населено място/ **възражение за прихващане с насрещно вземане** към ищеца **М. Д. Д.**, ЕГН \*\*\*\*\* с адрес с. Ж., ул. „А.Т.“ № 5 за **заплатена сума за временно намалена работоспособност** по същата застраховка в размер на **1744,40 лева** като **НЕОСНОВАТЕЛНО**.

**ОСЪЖДА** **М. Д. Д.**, ЕГН \*\*\*\*\* с адрес с. Ж., ул. „А.Т.“ № 5 **ДА ЗАПЛАТИ НА** „.....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление /населено място/ на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **5,48 лева** – разноси по делото в производството пред СРС .

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

**ПРЕПИС** от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_